

Franckesche Stiftungen zu Halle

Carmen der Schüler des Klosters Blaubeuren zum 70. Geburtstag von Johann Wendel Bülfinger.

Bülfinger, Johann Wendel

Ulm, 26.05.1717

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-46152](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-46152)

70 Geb. Bülfingers

140 / H A 170

S. D. G.
NATALEM.
SEPTUAGESIMUM.
VII. CAL. JUN. ANNO. M. DCC. XVII.
VIR O.
MAXIME. REVERENDO. AMPLISSIMO. DIGNISSIMO.
DOMINO.
JOHANNI. WENDELINO.
BÜLFFINGERO,
SERENISSIMI. PRINCIPIS. WÜRTEMBERGICI.
CONSILIARIO.
MONASTERII. BLAVIFONTANI.
ABBATI.
CANDIDUM. ET. FELICEM.
ESSE. JUBET.
COLLEGIUM. BLAVIFONTANUM.

ULMÆ. TYPIS. CHRISTIANI. ULRICI. WAGNERI.

SONULUM
HENDECASYLLABICUM
NUNCUPATORIUM.

Fons optime, BLAVE, fons amate!
Istos accipe, quos ferunt honores

Musæ Blavicolæ : sed ipse rores

Contrà sparge pios, pateque latè.

Vos Cives utriusque, Vos ovate,

BLABYRÆ ! date ferta, ferte flores!

Plausus edite corde lætiores!

Et solennia vota duplicate!

Nostri PRÆSULIS, Optimi Virorum,

NATALEM celebramus ; & trophæum

Ponit pro meritis chorus sororum.

O BLABYRIA, Fons, Ager, Lycéum!

Hoc Virtutis, & hoc memento Morum,

Grato Pectore,

DVLCe IVbILæVM!

2. F. F. 2. S.

2. D. B. V.

FONTINALIA

NATALITIA

Prima

Septuagesima

BLAVI BÜLFFINGERI

FONTIS

ABBATIS

Blavifontani,

Rarissimi, Jucundissimi, Utilissimi,

a. d. VII. Calend. Jun. Anno MDCCXVII.

Divinae Gloriae, Rerum Memoriae, Patriae Pietati

S A C R A

indicit,

Divinorum Operum Pios Admiratores,

Humanorum Meritorum Aequos Aestimatores,

Optimarum Artium Eruditos Fautores,

Ad Utriusque Laudem,

Actu Oratorio Publico

in Collegio Blavifontano

horâ ejus Diei Matutinâ Septimâ

celebrandam,

obsequiosè, officiosè, Amicè

invitans

Collegii Blavifontani

Pietas,

Interpretes & Oratores

adhibitura

In optima spe literarum morumque positos

Juvenes Studiosos octo:

I.	GUIL. FRIDER.	HASELMAJERUM,	Göpingensem.
II.	GEBH. ULRIC.	BRASTBEGERUM,	Endingensem.
III.	GEORG. ADAM.	GÖRIZIUM,	Saxo-Wilanum.
IV.	GEORG. DAV.	HAASIUM,	Holzmadensem.
V.	CAROLUM	ZELLERUM,	Möccmuhlensem.
VI.	ANTONIUM	ULMERUM,	Steingebonnensem.
VII.	PHIL. JACOB.	LOTTERUM,	Dornhanensem.
VIII.	JOH. ANDR. GEORG.	HÖFLINUM,	Uffenheimensem.

Isti

Isti ita partiti sunt inter se Officium,
ut

HASELMAJERUS,
Collegii Personam sustinens,
Carminē Heroico typis exscripto,
meritos indicat honores.

BRASTBERGERUS

Præclamitator

Ferias imperet, & Argumentum exponat,
Carminē Elegiaco.

Tres Encomiastæ,

GOERIZIUS, HAASIUS, ULMERUS,
RARITATEM, JUCUNDITATEM, UTILITATEM,
FONTIS BLAVI
deprædicent.

LOTTERUS

Ad DEUM, VIRTUTEM & ARTEM colendam
singula ejus applicet;
omnes isti Oratione Latina prosa.

ZELLERUS

NATALI BÜLFFINGERIANO

universum Argumentum sacrans,
vota precesque pro tam
VENERABILI CAPITE
pie concipiendas præcundo
Carminē Vernaculo
peroret.

Idem autem qui solet & pollet, i

HOEFLINUS

Inter modorum Symphonicorum concentus
articulatae vocis

Proludio & Exodio

omnem Actum complectatur;
frequente Auditorio acclamante:

FELICITER!

I. GUIL. FRIDER.
II. GEOR. ULRICH.
III. GEOR. ADAM.
IV. GEOR. DAV.
V. CAROLUS.
VI. ANTONIUS.
VII. ERIC. JACOB.
VIII. JOH. ANDR. GEOR. HOFMANN.
IX. JOH. WILHELM.
X. JOH. HENRICH.
XI. JOH. CHRISTOPH.
XII. JOH. HENRICH.
XIII. JOH. HENRICH.
XIV. JOH. HENRICH.
XV. JOH. HENRICH.
XVI. JOH. HENRICH.
XVII. JOH. HENRICH.
XVIII. JOH. HENRICH.
XIX. JOH. HENRICH.
XX. JOH. HENRICH.

CARMEN COLLEGII ALUMNORUM.

CÆruleis ubi Blavus aquis miracula jactat
Naturæ, varieque humanæ commoda vitæ
Flumine jucundo pariter brutisque ministrat;
Sunt antiqua piis habitacula sacra Camœnis,
Sunt & cum sociis Charitum commercia Musis,
Sunt Veneres, sunt & Nymphæ, Dryadesque puellæ,
Omnem complentes jucundis lusibus oram.
Tempus erat, quo vere novo vestibat amœno
Flore DEUS terræ faciem: Majalia festa
More celebrabant juvenes jam rursus avito;
Cum nova Blabyræ Musarum cura labores
Suscipit: hinc variis resonant concentibus undæ,
It pius, itque ingens, it toto littore clamor:
Salve sacra dies insignibus undique festis,
Atque pio ritu nostris celebranda Camœnis!
Expectata venis, & maxima gaudia gignis!
Audiit, ac imis Blavus Pater extulit undis
Mite piumque caput, miratus júbila tanta,
Lætifonosque choros, quos undique cernit ovantes.
Tum stupet, ac animum nunc huc nunc dividit illuc,
Nescius, unde suis nova gaudia pectore surgant?
Quis Deus, aut dea quæ vobis hæc otia fecit,
Et quæ causa subit præconia læta canendi?
Verna quidem facies telluris, amœna colore
Purpureo, Zephyrisque novis, & flore decoro
Excitat, ac homines lætos componere vultus
Et jubet, & motus hilares ciet. optimus ipse
Sol favet optatum fundens per rura calorem,
Atque serenatis ex æthere nubibus altis
Indidit humanæ rursus nova gaudia menti.
Sic ait, ac oculis circumspicit omnia mirans,
Omine læta tamen gestans præcordia fausto.
Illico respondet Nympharum de grege quædam,
Quæ saxosa colunt penitus convallia Blavi:
Ne mirere, Pater! tua nam fontalia festa
Hoc cernis celebrata die; Tibi denique sacrum
Esse diem volumus, Tua sunt præconia laudum;
Te canimus, fontisque Tui celebramus honores.

Quando-

Quandoquidem prodes, delectas, atque decoras,
 Et rarus nobis exinde mereris haberi.
 Prima Tui fontis latet atque latebit origo,
 Nec quo Diva loco posuit vada summa Proncea
 Constat, at incertum manet æternumque manebit.
 Profluit hinc ingens & abundans copia aquarum,
 Flumine perpetuo, quæ se dat ubique fruendam.
 Nec minus ingenuo celebrabere, Blave, colore,
 Quandoquidem vere fons cœrule trudis aquoso
 Gurgite cœruleas undas, mirabile visu.
 Dein quoque delectas usu regionis amœnæ,
 Campestrique situ; delectas mœnibus urbis,
 Et claustrî juxta positi, & fluvialibus undis.
 Denique Tu vario communi munere vitæ
 Servis, & multos fluis undique dives in usus.
 Te molitor celebrat, Te laudibus auget arator,
 Sæpius & præda discedens lætus opima
 Piscator nomenque tuum laudesque recenset.
 Hinc hodie & nostro merito celebraberis ore.
 Dixerat, at Blavus mox talia dicta regessit:
 Sic agite, & laudes, per me licet ergo, referte,
 Non mihi, sed Domino, qui rerum nempe Creator
 Me quoque jussit habere aliquod Venerabile Nomen,
 Et generi vestro prodesse: quod undique nostrum est,
 Aut rarum, aut jucundum, aut utile, scilicet omne
 Esse DEI fateor. Si vos tamen esse putatis,
 Parte aliqua quod fecit opus pietate colendum;
 Majus adest, vestrum præ me quod poscit honorem:
 Huic concedo lubens, vestris mea gaudia jungens.
 Ite Monasterium, ac antiqua revisite claustra!
 Fons ibidem vobis alius cernetur, & idem
 Multis nominibus mihi præponendus, & omni
 (Non equidem invideo,) multo me laude ferenda
 Dignior; Hujus erunt hodie Fontania festa.
 Immo Viri Præstantis erunt Natalia festa;
 Qui Virtute sua multo meliore liquore
 Irrigat hanc vallem, generosi fontis ad instar.
 Hic fons hic vestro semper celebretur ab ore!
 Dixit, & illimem placide secessit in urnam,
 Lætior inde fluens, & murmure porro jocosò

Nescio

Nescio quid memorans Blavus strepit æmne citato.
 Sensit, & excepit monitus pia Musa, Lyceum
 Contiguum fervans, Blavique oracula prompte
 Expediit: Pietas etenim stimulabat, & omen
 Excipiens, Blavus sibi quid velit, omne docebat.
 Scilicet hæc est illa dies solemneque festum,
 Gloria quo nostræ, Splendorque, Decusque, Caputque,
 Præsidiumque Scholæ, VIR ô Dignissime, Vitæ
 Absolvīs *decies septem* feliciter annos.
 Te fas, immo parum est, nostræ appellare palestræ
 Irriguum fontem; quod Te DEUS ordine jussit
 Certo per Patriam laticem diffundere totam;
 Fonte Tuo est regio longe lateque rigata.
 Tu similis Blavi, Tu multo rarior illo,
 Lætior, Vtiliorque: Tui qui fluminis usum
 Omnibus impertis. Raræ Virtutis abundas;
 Rara fides habitat, rarus Tibi candor avito
 Pectore, Consilium, Prudentia, raraque rerum
 Copia, quæ doctum decet, (& quis singula fando
 Enumerare queat?) super omnia rara disertæ
 Vbertas linguæ, persuadendique facultas.
 Sed quoque consimilem Blavo, quid? & ante ferendum,
 Gratia Naturæ Te præstat, & indolis hujus
 Jucundæ, atque Tui cunctis affabilis usus.
 Nil triste in vultu, nulla est in moribus usquam
 Asperitas, quam vel queat excusare senectus.
 Ipsa Tibi sedet ore Charis, sedet ipsa voluptas
 Sanctior, officio cunctis servire parata,
 Possē negans a se quenquam dimittere tristem.
 Utilitate Tibi Blavus quoque denique cedat:
 Quam tamen haud ausit sibi sumere nostra canendam
 Laudandamque modis dignis infantia; dicent
 Experti Cætus Patriæ, tot templa, tot urbes
 Præcipuæ, Procères, Cives & ubique locorum
 Omnes quippe boni: feret & Blabyria laudes
 Ad Cælum memor ista Tuas, & ad usque nepotes.
 His Tibi pro donis, his pro virtutibus ergo
 Quis alios volupe est Tibi, tanquam fonte beato
 Flumine vel largo, recreare sitimque levare,
 Quid mirum, Tibi si DEUS omnia læta paravit?

Si

Si divina Tuo benedixit gratia fonti?
Quattuor ut jam post *etatis lustra decemque*
 Omnibus ille bonis faciliq[ue] liquore redundet.
 Gratia rara DEI ! membris hic stare vigorem,
 Nec nimis annorum corpus Tibi mole gravari.
 Et, quamvis oculi caligent, robora mentis
 Sufficere usque Tibi, nullis obnoxia morbis.
 Interea florere Domum, Natosque, Genusque.
 Et, licet afflixit Te quondam vulnus acerbum
 Conjugis ereptæ, ex illa Generumque, Nurumque
 Conjugibus salvis spectare, piosque nepotes.
 Et nunc, post annos (rarum!) *triginta duosque*,
 Salva *Conjugii Socia* gaudere *Secundâ*!
 Quæ Virtute sua Matrona probata senectam
 Fulcit amore Tuam, fidoque levamine mulcet.
 Cujus multa Domum totam solertia servat,
 Ipsa puerperio quam divite reddidit amplam,
 Teque adeo fecit *ter quina Prole* Parentem.
 E quibus in vivis Natorum quinque supersunt,
 Natarumque duæ, tantis Genitoribus, atque
 His meritis, & Stirpe piâ dignissima Proles;
 Continuare Tuum Nomen laudesque parata.
 Jamque novæ Tibi nempe Nurus Generiq[ue] propinquant,
 Qui Genus amplificent; e queis Tibi plurimus olim
 Connitetur Avi generosus ad oscula Sanguis.
 Crescere quos videas, cunctisque volentibus istam
 Sæpe diem celebrans valeas, firmante senectam
 Numine, (si certe licet invidiosa rogare,)
 Et renovante Tuam, minimus dum *Carolus* iste
 Fratrum mensuram felix exæquet & annos.
 At Tua laus nomenque Tuum virtusque manebunt,
 Dum Blavi bibet Ister aquas, dum Blavus amantes
 Virtutisque Deique olim recreabit Alumnos.

